

TITULUS VI.

DE EXTREMA UNCTIONE.

614. – Magni faciendum est sacramentum Extremae Unctionis, animabus in extremo agone luctantibus utilissimum; imo vero corporibus ipsis non raro valde proficuum.

615. – Meminerint parochi ipsos sub gravi teneri ad Extremam-Unctionem aegrotis administrandam, sive per seipsos, sive per Vicarios aut per alium denique sacerdotem: si autem aegrotus probabiliter lethalis culpae conscius sit, vel si a longo tempore non amplius confessus, tenetur Parochus etiam cum mortis periculo hoc sacramentum eidem administrare, si sensibus destitutus sit et nonnisi sub conditione absolvi possit.

616. – Extrema-Unctio nonnisi periculose aegrotantibus administrari potest, non exclusis qui ad usum rationis nondum certo pervenerint, qui, adstante dubio de rationis usu, ungi debent sub conditione tantum.

617. – Unctiones fiant ex ordine et iuxta regulas Ritualis Romani: locaque inuncta abstergantur gossipio, quod ad singulas unctiones per aliud substitui debet. Et quidem unctiones pollice fiant, non autem penicillo, excepto necessitatis casu.

618. – Sacerdos hoc sacramentum administrare debet superpelliceo et stola violacei coloris indutus, nisi haec paramenta ad manum non habeat et periculum esset in mora.

619. – Parochi fideles erudiant de dignitate et effectibus huius sacramenti, nec non de his omnibus quae in cubiculo aegroti paranda sunt ad eius administrationem.

620. – Sacerdos per seipsum, minime vero per laicum, Sacrum Oleum aegroti domum afferat.

621. – Vascula oleum infirmorum continentia et in usum quotidianum destinata, in Ecclesia et decenti loco retineantur, nisi domus parochialis longe ab Ecclesia sita sit.

TITULUS VII.

DE ORDINE.

622. – Militantis Ecclesiae bonum dignitatisque sacerdotalis praestantia exoptulant ut non omnes indiscriminatim, sed quia Deo vocati sunt tamquam Aaron, divino sacerdotii munere condecorentur. Quapropter decretis inhaerentes Conc. Mexicani III vehementer hortamur Episcopos « ne contra Apostoli praeceptum cito manus imponant, sed cum omni diligentia et animi contentione ordinandorum qualitates examinent et merita expendant; neque eos qui minores fuerint idonei paucitatis ministrorum praetextu ad sacros ordines suscipiendos admittant ».

623. – Quamvis omnes Episcopi Ecclesiae ministros valide ordinandi potestate gaudeant, unusquisque tamen a proprio Episcopo sub poenis a S. Tridentina Synodo statutis ordinandus est. Quinam vero proprius cuiusque Episcopus sit Innocentius XIII Const. *Speculatores* docet.

624. – Nullus igitur alienae dioecesis absque proprii Episcopi litteris dimissorialibus ad ordines admittatur, et nisi constet ipsum morum probitate caeterisque qualitatibus a Conc. Tridentino requisitis exornari. Episcopi vero dimissoriales hasce litteras nemini conce-

dant, quin, rite instituto periculo, scientia aliisque qualitatibus ad ordines necessariis se praeditum esse probaverit.

625. – Si quis ab Episcopo quidem proprio non tamen ratione originis aut domicilii ordinandus sit, exhibere etiam debet sub poenis a iure statutis horum Episcoporum litteras testimoniales de natalibus, aetate, vita et moribus.

626. – Ne clerici cum dedecore proprii status mendicare cogantur vel sordidam artem exercere, nemo ad sacros ordines promoveatur qui ad congruam sustentationem titulo careat.

627. – Ad minores ordines non admittantur nisi qui linguam latinam intelligant et rudimenta cantus ecclesiastici noverint.

628. – Ad subdiaconatum vero et diaconatum non admittendi nisi qui postquam humaniorum litterarum ac philosophiae curriculum iuxta uniuscuiusque seminarii statuta expleverit, de notabili parte theologiarum disciplinarum sufficienter eruditi sint: in cantu etiam ecclesiastico periti et in recitandis horis canonicis versati: examini vero de caerimoniis et scientia suo ordini competentibus, non tantum diaconi et subdiaconi, sed etiam acolyti subiiciantur.

629. – Cum iuxta Tridentina statuta ad Presbyteratum assumendi non sunt nisi qui ad populum docendum ea quae scire omnibus necessarium est ad salutem ac ad ministranda sacramenta, diligenti examine praecedente, idonei comprobentur; nullus hoc gradu ornetur nisi saltem universae theologiae moralis cursum compleverit et insuper theologiae dogmaticae salutem per integrum triennium vacaverit.

630. – Ut autem de idoneitate ordinandorum Epi-

scopo constet, praecipimus ut Episcopi, sive in Synodo dioecesana, sive extra, eligant et deputent examinatores qui de scientia ordinandorum inquirant. Ipsi vero examinatores subiiciantur praescriptionibus Conc. Mexic. III tit. IV De examine ordinibus praemittendo.

631. – Parochi aut hi quibus commissum fuerit de vita et moribus ordinandorum inquirere caute et diligenter procedant, testes probos seligant, et ipsos praemoneant ut in re tanti momenti, qualibet humana ratione postposita, suam opinionem ex conscientia proferant. Sciant omnes qui in hac inquisitione quomolibet intervenerint magnum praeiudicium Ecclesiae illaturos, si veritatem exquirere aut exponere, ut par est, omittant aut negligant.

632. – Episcopi invigilent ut quibusvis pravis consuetudinibus implicatis sanctuarii ingressus obcludatur. Signate vero quoad castitatem hi tantum ad sacros ordines suscipiantur qui fideliter se continent et firmiter et efficaciter se continere volunt, Deo auctore.

633. – Prae oculis habeant confessarii doctrinam S. Alphonsi, iuxta quam neganda est absolutio clerico qui post iteratum lapsum sacros ordines statim suscipere innititur, quamvis alioquin sincere ad Deum conversus sit.

634. – Prout Tridentina Synodus decrevit, oportet ordinationes generales in Ecclesia Cathedrali solemniter haberi, assistente Capitulo, et quantum fieri potest statuti a iure temporibus.

635. – Sacerdotes novensiles primam missam non celebrent nisi a magistro caeremoniarum examinati et approbati fuerint.

636. – Quamvis neo sacerdos primam missam cum consueta celebret solemnitate, curet tamen ne sanctitas

illius diei mundano impediatur strepitu et externis sollicitudinibus; sed potius animi recollectione aliisque pietatis operibus illum diem solemniorem habeat

637. — Hortamur enixe sacerdotes omnes, praesertim vero parochos, ut ad pietatem et religionem informet et curam gerant paternam erga pueros, qui vocationis divinae ad sacrum ministerium indicia praeferant.

TITULUS VIII.

DE MATRIMONIO.

CAPUT I. — *De Sponsalibus et Bannis.*

638. — Parochus ad examen apud nos dictum *Presentación* nullatenus sponso admittat, qui ad aetatem a iure canonico praescriptam nondum pervenerint, quatuordecim scilicet annorum pro viro et duodecim pro femina.

639. — Si minime constet sponso ad aetatem in matrimonium contracturis requisitam pervenisse, Parochus instrumentum exigat de hac re desumptum e libris parochialibus in quibus collati baptismi attestations inscribuntur, vel alio quovis modo probato dubium expellat.

640. — Si alter vel uterque sponsorum viduus sit, ad examen pariter non admittatur, nisi instrumentum canonicum et fidem faciens exhibuerit de priori matrimonio contracto deque morte coniugis secuta. Huiusmodi instrumentum Parocho vel Episcopo tradendum prout coniux intra vel extra dioecesim vita cesserit.

641. — Contrahentium parentibus insciis aut iure reluctantibus parochus ad examen gressum minime fa-

ciat; quia etsi matrimonium absque parentum consensu validum sit, tamen haec agendi ratio ab Ecclesia improbatum propter innumera dissidia quae in familiis inde solent oriri.

642. — Ast parochi parentes hortentur ne unquam nisi gravissimis de causis filios suos a matrimonio prohibeant, sed ea prudenter suadeant quae in Domino filiis expedire videantur, libertatem illorum nullo modo cohibentes.

643. — Parentum consensus in scriptis matrimonialibus actis adiiciatur.

644. Parochi antequam examen aggrediantur sedulo inquirant contrahentium domicilium, et ulterius minime procedant quin certiores evadant unum, aut alterum, aut ambo ad suam Paroeciam pertinere.

645. — Ad hoc ut melius indigentibus consulatur, curabunt Episcopi parochos saltem identidem per annum statis temporibus ad se vocare indigentes suae paroeciae, eisque diem constituere ut absque ulla taxa eorum matrimonia celebrentur.

646. — Vagi contrahentes ad Paroeciam ubi hic et nunc degunt accedere possunt.

647. — Qui matrimonium cum alia attentaverit coram civili tantum magistratu ad examen non admittatur inconsulto Episcopo.

648. — Scopus huius examinis est inquirere verum statum sponsorum utrum nempe canonice idonei sint ad matrimonium contrahendum; magna igitur cum diligentia, prudentia et sagacitate procedant parochi in huiusmodi examine peragendo.

649. Testes afferantur qui sponso antea bene cognoverint attentam aetatem eorum qui matrimonium inire cupiunt.